

ด่วนที่สุด

ที่ ศธ ๐๒๓๕ / ๑๑๕๕

๒๓๐
๒๕๖๐
กระทรวงศึกษาธิการ
กทม. ๑๐๓๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง มาตรการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงปิดภาคเรียน

เรียน ศึกษาธิการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียน นักศึกษาไปนอกสถานศึกษา

พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๑ ชุด

๒. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรการในการพานักเรียน และนักศึกษา ไปนอกสถานศึกษา และเดินทางไกล เข้าค่ายพักแรมของลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาด จำนวน ๑ ชุด

๓. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการในสถานการณ์ฉุกเฉิน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน ๑ ชุด

๔. แนวทางการขับเคลื่อนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ ได้เกิดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงปิดภาคเรียนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยกลุ่มเยาวชนอายุระหว่าง ๑๐ - ๑๙ ปี มีอัตราการเสียชีวิตจากรถจักรยานยนต์ รถสาธารณะ และรถทัศนศึกษา มากกว่า ๒,๐๐๐ คนต่อปี อัตราการบาดเจ็บ ๑๗๓,๒๒๕ คน โดยมีสาเหตุมาจากการไม่สวมหมวกนิรภัย สภาพรถไม่พร้อมในการเดินทาง ผู้ขับรถไม่ชำนาญเส้นทางและขับด้วยความเร็ว ผู้โดยสารไม่คาดเข็มขัดนิรภัย นั้น เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดโศกนาฏกรรมสูญเสียชีวิตและบาดเจ็บของเยาวชน นักเรียน นักศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จึงเห็นควรแจ้งศึกษาธิการจังหวัดทุกจังหวัดให้แจ้งหน่วยงานและสถานศึกษาทุกสังกัดในจังหวัดทราบถึงการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงปิดภาคเรียน เพื่อทราบแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การเดินทางไปทัศนศึกษาหรือการพานักเรียน นักศึกษาไปทำกิจกรรมการเรียนการสอนนอกสถานศึกษาให้ผู้บริหารสถานศึกษา ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ.๒๕๕๘ ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๘ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรการในการพานักเรียน และนักศึกษา ไปนอกสถานศึกษา และเดินทางไกล เข้าค่ายพักแรมของลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาด ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๑ ให้ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานทางการศึกษาในระดับพื้นที่ และผู้อำนวยการสถานศึกษาคำนึงถึงการดูแลความปลอดภัยของนักเรียนและครูเป็นลำดับแรก ควรจัดทัศนศึกษาในพื้นที่ใกล้เคียง ควรระงับการเดินทางระยะไกลหากไม่จำเป็น รวมทั้งเสนอขออนุญาตผู้บังคับบัญชา ขออนุญาตผู้ปกครอง ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ โดยให้ถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติข้างต้นอย่างเคร่งครัด

๒. การจัดหารถโดยสารหรือรถทัศนอาจร ให้ดำเนินการจัดทำสัญญาเช่าเหมารถกับผู้ที่ได้รับอนุญาตประกอบการขนส่งตามระเบียบของกรมขนส่งทางบก โดยตรวจสอบประวัติพนักงานขับรถและเลือกรถทัศนอาจรที่มีคุณภาพ มีใบอนุญาตถูกต้อง รวมถึงไม่เลือกเดินทางในเวลากลางคืน ตรวจสอบความปลอดภัยของเส้นทางก่อนเดินทาง ควรหลีกเลี่ยงเส้นทางเสี่ยง และให้ผู้โดยสารคาดเข็มขัดนิรภัยทุกครั้งที่ได้รยารถยนต์

/โดยรถจักรยานยนต์...

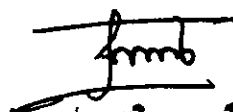
๓. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดกิจกรรมรณรงค์ปลูกจิตสำนึกและการเฝ้าระวังในการเดินทาง โดยรถจักรยานยนต์ และรถสาธารณะให้แก่กลุ่มเป้าหมาย เยาวชน บุคลากร และผู้ปกครอง ในการใช้อุปกรณ์นิรภัย เช่น สวมหมวกนิรภัย การคาดเข็มขัดนิรภัย การไม่ขับรถด้วยความเร็วเกินกำหนด และขับรถด้วยความไม่ประมาท เป็นต้น ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และกระบวนการสถานศึกษาปลอดภัย

๔. หน่วยงาน และสถานศึกษา มอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบงานด้านความปลอดภัยทางถนน ในช่วงปิดภาคเรียน มีการอำนวยความสะดวก กำกับติดตามสถานการณ์ในพื้นที่

ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุมีการสูญเสียชีวิตและต้องการความช่วยเหลือให้แจ้งศูนย์ปฏิบัติการในสถานการณ์ฉุกเฉิน กระทรวงศึกษาธิการ สถานที่ตั้ง สำนักส่งเสริมกิจการการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โทรศัพท์ ๐๒-๖๒๘๖๔๐๐ และ ๐๒-๖๒๘๖๓๙๖ - ๗ รายละเอียดตามเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งสถานศึกษาถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

(นายประเสริฐ บุญเรือง)
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานปลัดกระทรวง
สำนักส่งเสริมกิจการการศึกษา
โทร./โทรสาร ๐ ๒๖๒๘ ๖๓๙๗

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

.....

โดยที่เห็นสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียน และ
นักศึกษาไปนอกสถานศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษา
ไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษา
ไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๕

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“นักเรียนและนักศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งกำลังรับการศึกษาในสถานศึกษา

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และให้หมายความ
รวมถึงสถานศึกษาที่อยู่ในกำกับดูแล หรืออยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการด้วย

“หัวหน้าสถานศึกษา” หมายความว่า ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ อธิการบดี
หรือหัวหน้าสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นทั้งของรัฐและเอกชนที่มีอำนาจหน้าที่หรือวัตถุประสงค์ในการ
จัดการศึกษา

“การพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา” หมายความว่า การที่ครู อาจารย์
หรือหัวหน้าสถานศึกษาพานักเรียนและนักศึกษาไปทำกิจกรรมการเรียนการสอนนอกสถานศึกษาดังแต่
สองคนขึ้นไป ซึ่งอาจไปเวลาเปิดทำการสอนหรือไม่ก็ได้ แต่ไม่รวมถึงการเดินทางไกลและการเข้าค่าย
พักแรมของลูกเสือ ยุวกาชาด และเนตรนารี และการไปนอกสถานที่ตามคำสั่งในทางราชการ

ข้อ ๕ การพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาจำแนกเป็น ๓ ประเภท คือ

(๑) การพาไปนอกสถานศึกษาไม่ค้างคืน

(๒) การพาไปนอกสถานศึกษาค้างคืน

(๓) การพาไปนอกราชอาณาจักร

ข้อ ๖ การพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาทุกประเภทให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องได้รับอนุญาตก่อน โดยขออนุญาตตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

(๒) ให้หัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้ควบคุม และจะต้องมีครูเป็นผู้ช่วยผู้ควบคุมดูแลในการเดินทาง โดยครูหนึ่งคนต่อนักเรียนหรือนักศึกษาไม่เกิน ๓๐ คน

ถ้านักเรียนและนักศึกษาเป็นหญิงไปด้วย ให้มีครูหญิงควบคุมไปด้วยตามความเหมาะสม

(๓) ผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุม ต้องดำเนินการให้นักเรียนและนักศึกษายู่ในระเบียบวินัย เพื่อให้การเดินทางเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและปลอดภัย

(๔) ห้ามผู้ควบคุม ผู้ช่วยผู้ควบคุมเสพหรือชักชวนให้พนักงานขับรถหรือผู้ขับเรือ เสพสุรา หรือของมึนเมาขณะเดินทาง

(๕) ให้หัวหน้าสถานศึกษาพิจารณาเลือกเส้นทางที่จะเดินทาง เลือกยานพาหนะที่อยู่ในสภาพมั่นคงแข็งแรงในการเดินทาง รวมถึงให้พิจารณาเลือกพนักงานขับรถหรือผู้ขับเรือที่มีความรู้ ความชำนาญด้วย

(๖) ในการเดินทางให้พิจารณาขอความร่วมมือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอคำแนะนำ หรือขอความร่วมมืออื่น ๆ เท่าที่จำเป็น รวมถึงจัดให้มีป้ายข้อความแสดงให้เห็นว่ายานพาหนะนั้นันบรรทุกนักเรียนและนักศึกษา

ข้อ ๗ ให้หัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้พิจารณาและอนุญาตให้พานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาตามข้อ ๕ (๑) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือผู้ได้รับมอบหมาย หรือผู้มีอำนาจเหนือสถานศึกษาขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งแล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาและอนุญาตตามข้อ ๕ (๒) และหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้พิจารณาและอนุญาตตามข้อ ๕ (๓)

ข้อ ๘ ให้ส่งคำขออนุญาต พร้อมโครงการที่จะไปนอกสถานศึกษา ไปให้ผู้มีอำนาจพิจารณาก่อนวันออกเดินทาง เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงออกเดินทางได้

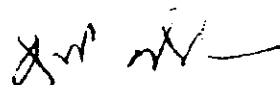
ข้อ ๙ การพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาให้เป็นความสมัครใจเพื่อไปทำกิจกรรมการเรียนการสอน หรือทัศนศึกษา มิใช่พาไปเพื่อทดสอบสมรรถภาพหรือจัดกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อเป็นการวัดผลให้คะแนน

ข้อ ๑๐ เมื่อพานักเรียนและนักศึกษากลับจากการพาไปนอกสถานศึกษาแล้วให้รายงานให้ผู้สั่งอนุญาตทราบ

ข้อ ๑๑ ให้ถือว่าครู อาจารย์ หรือผู้ควบคุมนักเรียนและนักศึกษา ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ และให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้

ข้อ ๑๒ ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔

(นายจาตุรนต์ ฉายแสง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง มาตรการในการพานักเรียน และนักศึกษา ไปนอกสถานศึกษา
และเดินทางไกล เข้าค่ายพักแรมของลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาด

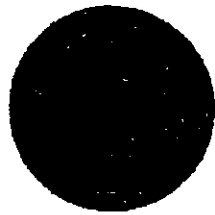
สืบเนื่องจากพระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ที่ทรงมีความห่วงใยในเรื่องของการจัดทัศนศึกษาที่ปลอดภัย สนุกและได้รับความรู้ ให้แก่นักเรียน นักศึกษา ลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาด ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาเห็นว่า ในปัจจุบันนี้ การจัดกิจกรรมไปทัศนศึกษาของนักเรียน นักศึกษา และการเข้าค่ายพักแรมของลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาด ของสถานศึกษา และหน่วยงาน ยังมีปัญหาด้านความปลอดภัย ก่อให้เกิดอุบัติเหตุที่มีผลกระทบต่อทรัพย์สินและชีวิตอยู่เนือง ๆ จึงได้ออกมาตรการในการพานักเรียน และนักศึกษา ไปนอกสถานศึกษา และเดินทางไกล เข้าค่ายพักแรมของลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาด สอดรับกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ขึ้น เพื่อให้สถานศึกษาและหน่วยงานได้นำไปใช้เป็นระเบียบปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

**มาตรการในการพานักเรียน นักศึกษา ไปนอกสถานศึกษา
และเดินทางไกล เข้าค่ายพักแรมของลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาด**

มาตรการที่ 1 ขั้นตอนการปฏิบัติ

สถานศึกษาต้องจัดทำโครงการ แผนงาน กิจกรรมประจำวัน การมอบหมายหน้าที่ พร้อมทั้ง
แนบรายชื่อครู อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา ที่เดินทางไปนอกสถานศึกษา และต้องจัดทำแผนที่สังเขปแสดง
เส้นทางการเดินทาง และแผนผังแสดงที่ตั้งของสถานที่ไปทัศนศึกษา หรือสถานที่พักแรมคืน เพื่อการ
ตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานทุกระยะ

รายละเอียดที่ควรกำหนดในโครงการ

- 1.1 ชื่อโครงการ
- 1.2 หลักการและเหตุผล
- 1.3 วัตถุประสงค์
- 1.4 เป้าหมาย
- 1.5 ขั้นตอนการดำเนินงาน
- 1.6 ระยะเวลา และสถานที่ดำเนินการ (ต้องปลอดภัยและถูกต้องตามสุรสังขนะ)
- 1.7 แผนการดำเนินงาน
- 1.8 กิจกรรม
- 1.9 งบประมาณ
- 1.10 ผู้รับผิดชอบโครงการ /หน่วยงานที่รับผิดชอบ
- 1.11 ผลที่คาดว่าจะได้รับ
- 1.12 ลักษณะโครงการ (โครงการใหม่ / โครงการต่อเนื่อง)

มาตรการที่ 2 วัตถุประสงค์

สถานศึกษาต้องกำหนดวัตถุประสงค์ในการพานักเรียน นักศึกษา ไปนอกสถานศึกษาอย่าง
ชัดเจน หากเป็นไปได้สามารถบูรณาการเข้ากับกลุ่มสาระต่าง ๆ โดยมีโครงการรองรับและดำเนินการ
ตามลำดับขั้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการไปนอกสถานศึกษาหรือสถานที่พักแรมคืน ทั้งนี้ จะต้องเป็นไป
ด้วยความสมัครใจ ไม่ใช่เพื่อการทดสอบสมรรถภาพ หรือเพื่อเป็นการวัดผล

ส่วนการเดินทางไกล และการเข้าค่ายพักแรมของลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาด ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียน นักศึกษา ไปนอกสถานที่โดยอนุโลม และต้องเป็นไปตามกฎ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งของการเข้าค่ายพักแรมของลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด นั้น ๆ โดยกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ผู้บังคับบัญชายุวกาชาด เป็นผู้รับผิดชอบ ในการควบคุมการทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเท่านั้น

มาตรการที่ 3 การขออนุญาตต้นสังกัด

สถานศึกษาควรยื่นเรื่องขออนุญาตการไปนอกสถานศึกษาจากต้นสังกัดตามลำดับก่อนการเดินทาง 15 วัน หรือหากมีเหตุสุดวิสัยที่จะต้องยื่นเรื่องโดยกะทันหัน ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นเป็นราย ๆ ไป

เอกสารประกอบการยื่นเรื่องขออนุญาต กำหนดให้มี

1. หนังสือนำของโรงเรียน
2. โครงการ รายชื่อครูผู้ควบคุมและนักเรียน
3. ตารางกิจกรรมประจำวัน
4. ใบตอบรับของผู้ปกครอง
5. แผนที่การเดินทาง แผนที่สังเขป และรายละเอียดของสถานที่ที่จะเดินทางไป

มาตรการที่ 4 การขออนุญาตผู้ปกครอง

สถานศึกษาต้องมีหนังสือขออนุญาตผู้ปกครอง พร้อมแนบใบตอบรับ โดยระบุ ชื่อ-สกุล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้ ทั้งของผู้ปกครองและของครูผู้ควบคุม ทั้งนี้โดยความสมัครใจ

มาตรการที่ 5 การกำหนดผู้รับผิดชอบ

สถานศึกษา หรือผู้รับผิดชอบโครงการ จะต้องจัดทำภารกิจการดำเนินงาน และกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบงานเป็นส่วน ๆ เป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมเบอร์โทรศัพท์ โทรสาร แจ้งให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทราบ เพื่อการประชาสัมพันธ์ และเพื่อให้การติดต่อประสานงานกระทำได้ทันที กรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน

มาตรการที่ 6 การใช้รถนำขบวน

1. การพานักเรียน นักศึกษา ไปนอกสถานศึกษา โดยใช้รถโดยสารไม่ต่ำกว่า 40 ที่นั่ง จำนวน 3 คัน ขึ้นไป ต้องจัดให้มีรถนำขบวน
2. จัดให้มีป้ายข้อความที่ระบุ โครงการ กิจกรรม และสถานศึกษา แสดงให้เห็นเด่นชัดติดที่ด้านข้างรถ และมีหมายเลขกำกับติดที่ด้านหน้า และด้านหลังรถในตำแหน่งที่เห็นชัดเจน
3. พนักงานขับรถให้รับรถตามลำดับหมายเลข ตามเส้นทางที่กำหนดในแผนการเดินทาง ทั้งนี้การใช้ความเร็วของรถ ให้ปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด

มาตรการที่ 7 การทำประกันภัย

ให้สถานศึกษาจัดทำประกันอุบัติเหตุในการพานักเรียน นักศึกษา ไปนอกสถานศึกษา
ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหารสถานศึกษา

มาตรการที่ 8 การเลือกยานพาหนะและผู้ขับขี่

1. สถานศึกษาต้องจัดทำสัญญาเช่ารถยนต์กับผู้ประกอบการพร้อมกับระบุความรับผิดชอบและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น (ตามแบบสัญญาเช่ารถยนต์)
2. ผู้ประกอบการต้องจัดหารถโดยสารที่มีสภาพที่มั่นคง แข็งแรง พร้อมใช้งานได้อย่างปลอดภัย
3. ให้สถานศึกษาจัดส่งบุคลากรที่เกี่ยวข้องไปตรวจสอบ ดูแลความเรียบร้อย ของสภาพรถโดยสาร ให้พร้อมใช้งานได้อย่างปลอดภัย
4. ให้ผู้ประกอบการจัดพนักงานขับรถที่มีใบอนุญาตขับรถที่ถูกต้อง มีความรู้ มีความชำนาญ เส้นทางตามแผนการเดินทาง มีความสุภาพเรียบร้อยและไม่ดื่มสุรา
5. หากเป็นยานพาหนะอื่น เช่น เรือ รถไฟ เครื่องบิน ให้ปฏิบัติตามข้อ 1 - 4 โดยอนุโลม

มาตรการที่ 9 การจัดทำแผนการเดินทาง

1. สถานศึกษาต้องดำเนินการสำรวจเส้นทาง ก่อนการพานักเรียน และนักศึกษา ไปนอกสถานศึกษา
2. สถานศึกษาต้องจัดทำแผนที่สังเขป แสดงเส้นทางการเดินทางให้ชัดเจน พร้อมทั้งระบุผู้รับผิดชอบ
3. ให้แผนการเดินทาง เป็นส่วนหนึ่งของสัญญาเช่ารถยนต์กับผู้ประกอบการ
4. สถานศึกษาต้องจัดทำแผนสำรอง กรณีมีเหตุฉุกเฉิน และจำเป็น

มาตรการที่ 10 การปฏิบัติระหว่างการเดินทาง

1. สถานศึกษาต้องจัดให้มีผู้ควบคุม และผู้ช่วยผู้ควบคุม ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษา ไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. 2548
2. สถานศึกษาต้องจัดอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นประจำรถ หรือยานพาหนะ และดูแลนักเรียน ที่มีโรคประจำตัวเป็นพิเศษ
3. ผู้ควบคุม และผู้ช่วยผู้ควบคุมให้มีเครื่องมือสื่อสาร และหมายเลขโทรศัพท์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการประสานงานทุกระยะ
4. ห้ามมิให้มีการเสพสุรา สิ่งเสพติด ของมีเนมา และเล่นการพนันทุกชนิด

มาตรการที่ 11 การพักแรมคืน

1. เมื่อเดินทางถึงสถานที่จัดกิจกรรม ต้องจัดให้มีการปฐมนิเทศ เพื่อแจ้งกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ ในการใช้สถานที่ และการปฏิบัติตนขณะอยู่ในบริเวณที่จัดกิจกรรมและที่พักแรมคืน
2. ในกรณีที่มีการพักค้างคืน ต้องจัดที่พักแยกชาย/หญิง
3. ต้องจัดให้มีครู อาจารย์ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยตลอดช่วงเวลากิจกรรม
4. ไม่อนุญาตให้นำเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พกพาอาวุธ สิ่งเสพติด อุปกรณ์การเล่นการพนัน เข้าไปในสถานที่จัดกิจกรรมหรือสถานที่พักแรมคืน
5. ไม่อนุญาตให้นำของมีค่า จำพวกเครื่องประดับ เช่น สร้อย แหวน ต่างหู ติดตอไป เว้นแต่ได้รับอนุญาต (ของมีค่าควรนำฝากครูเวรใช้)
6. จัดให้มีครูพยาบาล หรือผู้ที่มีความรู้ในด้านการรักษาพยาบาลดูแลนักเรียน นักศึกษา ระหว่างกระทำกิจกรรม รวมทั้งจัดรถรับ - ส่ง กรณีมีเหตุฉุกเฉินตลอดเวลา
7. การจัดกิจกรรมต้องจัดให้เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน ด้วย เพศ และความสามารถของนักเรียน นักศึกษา หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เสี่ยงอันตรายโดยโหมเกินไป และต้องจัดให้มีการทดสอบปฏิบัติ ก่อนฝึกปฏิบัติจริงทุกครั้ง โดยครู อาจารย์ที่รับผิดชอบ
8. ในกรณีที่เกิดการพลัดหลงหรือออกนอกสถานที่ หรือค่ายพักแรม โดยไม่ทราบสาเหตุ ให้แจ้ง และประสานงานกับผู้ดูแลสถานที่ บุคคลในท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนค้นหา ติดตาม พร้อมแจ้งให้ผู้ปกครอง และผู้บังคับบัญชาทราบโดยทันที

มาตรการที่ 12 การรายงานผล

1. กรณีฉุกเฉินให้รายงานด้วยวาจา และเมื่อเหตุการณ์นั้นผ่านพ้นไปแล้ว ให้รายงานเป็นลายลักษณ์อักษรอีกครั้งหนึ่ง
2. ให้ผู้รับผิดชอบโครงการ หรือผู้ควบคุม จัดทำรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้บริหาร สถานศึกษา เมื่อสิ้นสุดโครงการ

มาตรการที่ 13 ข้อแนะนำและข้อเสนอนแนะทั่วไป

1. ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการเดินทาง และการพักแรมคืนเป็นอันดับแรก
2. ต้องศึกษาสภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศ วัฒนธรรมท้องถิ่นของสถานที่เดินทางไปทัศนศึกษา
3. ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของอัตราส่วนในการจัดครูต่อนักเรียน นักศึกษา 1 : 25 ในการดูแลรักษาความปลอดภัย
4. สร้างความตระหนักให้ครูควบคุมมีความรับผิดชอบอย่างสูง
5. การประกันภัย ให้ดูความเชื่อมั่นของบริษัทประกันอย่างละเอียด รอบคอบ (ดูประวัติการจ่ายจริงที่เคยผ่านมาด้วย)

6. รถยนต์ที่ใช้ในการเดินทาง
 - 6.1 ถ้าจำนวนนักเรียน นักศึกษา มีจำนวนมาก ให้ใช้รถบัสคันใหญ่
 - 6.2 ถ้าจำนวนนักเรียน นักศึกษา มีจำนวนน้อยให้ใช้รถตู้
 - 6.3 ต้องถ่ายบัตรประชาชน/ใบขับขี่ ของพนักงานขับรถให้เป็นหลักฐาน
 - 6.6 ต้องพิจารณาพนักงานขับรถ จากประสบการณ์และความชำนาญในเส้นทาง การขับรถ
 - 6.7 มีการตรวจสอบสภาพรถ มาตรฐานรถ และราคา ในการเดินทาง
 - 6.8 ต้องมีสัญญาจัดซื้อ จัดจ้าง และกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ให้ชัดเจน
7. ควรขอความร่วมมือ/ประสานงาน กับหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนให้การสนับสนุน การดำเนินงาน
8. ควรหลีกเลี่ยงการเดินทางในช่วงฤดูฝน หรือเทศกาลสำคัญเพราะอาจทำให้ประสบอุบัติเหตุได้ง่าย และการจราจรติดขัด
9. ควรกำหนดแผนการจัดทัศนศึกษาประจำปี/ภาคการศึกษา
10. ควรจัดทัศนศึกษา/เข้าค่ายพักแรม แบบบูรณาการ ร่วมกับกลุ่มสาระต่างๆ

(ตัวอย่าง)

แบบขออนุญาตผู้ปกครองพานักเรียน/นักศึกษา ไปนอกสถานศึกษา

สถานศึกษา.....

(วัน เดือน ปี).....

เรื่อง การพานักเรียน/นักศึกษาไปนอกสถานศึกษา

เรียน

ด้วย (ชื่อสถานศึกษา)..... มีความประสงค์จะขออนุญาตนำ (ชื่อนักเรียน/นักศึกษา)..... ไปศึกษานอกสถานศึกษา ในการไปครั้งนี้มี

นักเรียน นักศึกษา จำนวน.....คน มีครู/อาจารย์ควบคุม.....คน โดยมี.....

.....เป็นผู้ควบคุมไปเพื่อ.....ณ.....

จังหวัด.....เริ่มออกเดินทางวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เวลา.....น. และจะไปตามเส้นทางผ่าน.....โดยพาหนะ.....

จะพักค้างที่.....และกลับถึงสถานศึกษา วันที่.....เดือน.....

พ.ศ.....เวลาประมาณ.....น.ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น จำนวน.....บาท

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตนำ (ชื่อนักเรียน/นักศึกษา).....

ไปศึกษานอกสถานศึกษาในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ตำแหน่ง.....

หน่วยงาน.....

โทรศัพท์/โทรสาร.....

ครูผู้ควบคุม...../โทรศัพท์.....และหรือสถานที่พักแรม.....โทร.....

✕.....

โปรดกรอกแบบข้างล่างนี้แล้วส่งกลับคืนสถานศึกษา

ข้าพเจ้า.....ผู้ปกครองของ.....

อนุญาต ไม่อนุญาต ให้.....ไปศึกษานอกสถานศึกษาในครั้งนี้

(โรคประจำตัวของนักเรียน/นักศึกษา.....ยาที่นักเรียน/นักศึกษาแพ้.....)

ลงชื่อ.....ผู้ปกครอง

โทรศัพท์/โทรสาร.....

(ตัวอย่าง)

แบบรายงานเหตุการณ์การพำนักเรียน/นักศึกษา ไปนอกสถานศึกษา

1. ชื่อโครงการ/กิจกรรม

.....

2. วัน เดือน ปีที่จัดกิจกรรม

.....

3. สถานที่จัดกิจกรรม

.....

4. ผู้รับผิดชอบโครงการ

.....

5. ครูผู้ควบคุม

1).....

2).....

3).....

6. วัน เดือน ปี ที่เกิดเหตุการณ์..... เวลา..... น.

7. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

.....

.....

8. การแก้ไขปัญหา

.....

.....

9. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ชื่อ.....ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง การจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการในสถานการณ์ฉุกเฉิน กระทรวงศึกษาธิการ

ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายในการเตรียมการเมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินในประเทศไทยและต่างประเทศ โดยให้กระทรวงศึกษาธิการจัดทำแผนปฏิบัติการเผชิญเหตุการณ์ความไม่สงบตามสถานการณ์และนโยบายในการอำนวยความสะดวกเมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินในภาพรวมของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการในสถานการณ์ฉุกเฉิน กระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

๑. ส่วนกลาง

จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการในสถานการณ์ฉุกเฉิน กระทรวงศึกษาธิการ ชื่อย่อ "ศสจ.ศธ." มีสถานที่ทำงานตั้งอยู่ที่ สำนักส่งเสริมกิจการการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ รับผิดชอบโดยคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการในสถานการณ์ฉุกเฉิน กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑.๑ กำหนดมาตรการ แนวทาง การดำเนินงาน และจัดทำแผนบูรณาการตามนโยบายในการอำนวยความสะดวกเมื่อเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน ประกอบด้วย แผนป้องกันเหตุ แผนเผชิญเหตุ และแผนแก้ไขฟื้นฟู หลังจากเกิดเหตุ

๑.๒ จัดทำคู่มือและแนวทางการปฏิบัติงานในสถานการณ์ฉุกเฉินที่หน่วยงาน/สถานศึกษาสามารถเข้ามาใช้ประโยชน์ได้ในเวลาเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินได้ทันที

๑.๓ จัดระบบการดูแลช่วยเหลือฟื้นฟู โดยเน้นความครอบคลุมและทั่วถึงในลักษณะบูรณาการ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

๑.๔ จัดระบบรายงานผลให้ทุกหน่วยงานรายงานผลการเกิดอุบัติภัยต่างๆ และการดูแลช่วยเหลือ โดยให้ดำเนินการอย่างเร่งด่วน รวดเร็ว ถูกต้อง และครบถ้วนตามระบบการรายงาน

๑.๕ แต่งตั้งคณะทำงานหรือมอบหมายเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการกิจหรือเชิญหน่วยงาน องค์กร บุคคล ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมตามสถานการณ์

๑.๖ ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย

๒. ส่วนภูมิภาค

จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการในสถานการณ์ฉุกเฉินของกระทรวงศึกษาธิการ จังหวัด ... ชื่อย่อ "ศสจ.ศธ.จ." มีสถานที่ทำการตั้งอยู่ที่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต ๑ ทุกจังหวัด รับผิดชอบโดยศูนย์ปฏิบัติการในสถานการณ์ฉุกเฉินของกระทรวงศึกษาธิการ จังหวัด ... โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๒.๑ ขับเคลื่อนนโยบายและแผนปฏิบัติการในสถานการณ์ฉุกเฉินไปสู่การปฏิบัติให้เป็นไปตามแนวทางที่ศูนย์ปฏิบัติการในสถานการณ์ฉุกเฉิน กระทรวงศึกษาธิการ กำหนด และมีความสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ รวมทั้งเชื่อมโยงกับกลไกการขับเคลื่อนของทุกหน่วยงานในพื้นที่

/๒.๒ เป็นผู้แทน...

๒.๒ เป็นผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงาน องค์กร และกลไก ตามแผนปฏิบัติการในสถานการณ์ฉุกเฉินในระดับจังหวัดที่เกี่ยวข้อง

๒.๓ ประสาน ส่งเสริม กำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของศูนย์ปฏิบัติการ ในสถานการณ์ฉุกเฉินของกระทรวงศึกษาธิการ จังหวัด ... รวมทั้งรายงานผลการดำเนินงานตามทีศูนย์ปฏิบัติการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน กระทรวงศึกษาธิการ กำหนด

๒.๔ จัดทำและวางระบบฐานข้อมูล เป้าหมาย ตามทีศูนย์ปฏิบัติการในสถานการณ์ฉุกเฉิน กระทรวงศึกษาธิการ กำหนด รวมทั้งเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร วัสดุ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การ ปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๕ ปฏิบัติงานตามนโยบายเร่งด่วนอื่นๆ ทีกระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย

๒.๖ ให้การสนับสนุนและปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงาน หรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก

(ดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

แนวทางการขับเคลื่อนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี
โดยศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน (ศปถ.)
(คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙)

๑. ความเป็นมา

อุบัติเหตุทางถนนเป็นปัญหาสำคัญที่ก่อให้เกิดการบาดเจ็บ การสูญเสียชีวิตของผู้ใช้รถใช้ถนน และสร้างความสูญเสียต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศชาติ ซึ่งรัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงประกาศให้ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๖๓ เป็นทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนนของประเทศไทย ภายใต้กรอบปฏิญญาออสโล เพื่อลดจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนให้ต่ำกว่า ๑๐ คน ต่อประชากรหนึ่งแสนคน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ทั้งนี้ รัฐบาลได้กำหนดนโยบายด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุในการจราจรด้วยการสร้างความร่วมมือระหว่างฝ่ายต่างๆ ในการตรวจจับเพื่อป้องกัน การรายงานและการดูแลผู้บาดเจ็บ และขอให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ร่วมกันดำเนินมาตรการป้องกันอุบัติเหตุทางถนนอย่างจริงจัง ตามกรอบทศวรรษความปลอดภัยทางถนนอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี เพื่อสร้างประเทศไทยให้เป็นเมืองปลอดภัย Safety Thailand ตามนโยบายของรัฐบาล นอกจากนี้ นายกรัฐมนตรีได้ฝากข้อห่วงใยและได้มอบแนวทางในการดำเนินงานการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในระยะยาว โดยให้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานในระยะ ๒๐ ปี แบ่งเป็น ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ ระยะที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ ระยะที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๑ และระยะที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๗๒ - ๒๕๗๖)

ดังนั้น กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในฐานะสำนักเลขานุการคณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ซึ่งเป็นองค์กรหลักของรัฐบาลในการบูรณาการการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนของประเทศ ได้ร่วมกับหน่วยงานและองค์กรภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง กำหนดกรอบในการขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนให้เป็นไปตามนโยบายรัฐบาล

๒. เป้าหมายการดำเนินงาน

- ๒.๑ ลดอัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนให้เหลือน้อยที่สุด
- ๒.๒ สร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

๓. ประเด็นหลักในการขับเคลื่อน

การดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ประจำปี ๒๕๕๙ ได้กำหนดประเด็นหลักสำคัญ เพื่อนำการขับเคลื่อนการดำเนินงานให้เกิดผลชัดเจน คือ การเมาแล้วขับ การขับซี้ด้วยความเร็วเกินกำหนด และรถจักรยานยนต์ไม่ปลอดภัย

๔. แนวทางขับเคลื่อนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี

๔.๑ การเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมาย โดยการพัฒนา ปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย และเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายให้มีความเข้มข้น จริงจัง ต่อเนื่อง

(๑) การแต่งตั้งคณะทำงานด้านกฎหมาย เพื่อศึกษา ทบทวน วิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค แนวทาง และข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนา ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนน ให้ทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ปัญหา

(๒) การดำเนินการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง ควบคู่กับการประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบ กฎหมาย ข้อปฏิบัติที่เกี่ยวข้องในการใช้รถใช้ถนนให้เกิดความปลอดภัย โดยให้เพิ่มความเข้มข้นในกลุ่มเมาแล้วขับ การขับซี้ด้วยความเร็วเกินกำหนด และรถจักรยานยนต์ไม่ปลอดภัย

(๓) การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการตรวจจับให้มีความเพียงพอ และเหมาะสมกับสถานการณ์ ปัญหาในแต่ละพื้นที่ เช่น เครื่องตรวจวัดแอลกอฮอล์ เครื่องตรวจจับความเร็ว การติดตั้งกล้อง CCTV ในจุดเสี่ยง และจุดที่มีการกระทำผิดบ่อยครั้ง เป็นต้น

(๔) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลความผิดคดีจราจร และการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมาย เช่น ข้อมูลการกระทำความผิดซ้ำ การตรวจสอบความผิดข้อมูลการจราจร การเชื่อมโยงข้อมูลการกระทำความผิดซ้ำกับการจัดเก็บภาษี หรือการออกใบอนุญาตขับขี่ เป็นต้น

๔.๒ การสร้างจิตสำนึกและวัฒนธรรมความปลอดภัย

(๑) นำนโยบาย “ประชารัฐ” เป็นแนวทางในการสร้างความตระหนัก จิตสำนึก และวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนให้เกิดในพื้นที่ โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่ และประสานงานกับท้องถิ่นเพื่อผลักดันให้มีการจัดทำแผนชุมชนด้านความปลอดภัยทางถนน สนับสนุนให้จัดตั้ง “ตำบลชุมชน” รวมถึงการสร้างกฎกติการ่วมของชุมชน

(๒) ให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี และเน้นการใช้สื่อท้องถิ่น การร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กับสื่อมวลชนในพื้นที่

(๓) ผลักดันให้บรรจุ เรื่อง “วินัยจราจร” หรือ “ความปลอดภัยทางถนน” ไว้ในหลักสูตรการศึกษา หรือการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในทุกระดับชั้นตามนโยบาย “การลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” อาทิ การตั้งชมรมความปลอดภัยทางถนนในสถานศึกษา การจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมการสร้างวินัยจราจร เป็นต้น

(๔) ส่งเสริมให้ทุกหน่วยงานกำหนดมาตรการรณรงค์ด้านความปลอดภัยทางถนน เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนในองค์กร

(๕) บูรณาการความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในการรณรงค์ “ส่งเสริมวัฒนธรรมไทย สร้างวินัยจราจร” เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ความตระหนัก และจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัยทางถนน การมีมารยาทในการขับขี่การมีน้ำใจและเอื้ออาทรให้แก่กัน รวมทั้งผลักดันให้การส่งเสริมความเป็นไทยสร้างวินัยจราจรเป็นวาระแห่งชาติ

๔.๓ การเฝ้าระวังความปลอดภัยและลดปัจจัยเสี่ยงจากอุบัติเหตุทางถนน

(๑) การสำรวจและดำเนินการแก้ไขในด้านโครงสร้างวิศวกรรมจราจร และปัจจัยทางกายภาพ เพื่อแก้ปัญหาจุดเสี่ยงจุดอันตรายในถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน

(๒) การประเมิน ตรวจสอบ ผู้ขับขี่ยานพาหนะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวกับการขับรถแต่ละประเภท และมีการทบทวน ปรับปรุง พัฒนาหลักเกณฑ์การออกใบอนุญาตขับขี่รถแต่ละประเภท ให้มีความเหมาะสม เป็นไปตามมาตรฐานสากล

(๓) การพัฒนาปรับปรุงมาตรฐานของยานพาหนะให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และมีมาตรการในการกำกับ ควบคุมการใช้งานยานพาหนะทุกประเภทให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) การพัฒนา ปรับปรุง ตรวจสอบ และกำกับดูแลถนนทุกเส้นทางให้เป็นไปตามมาตรฐาน

(๕) การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนน เช่น การติดตั้ง GPS การนำเทคโนโลยี Alcolock (Alcohol Interlock) ติดตั้งในรถบางประเภท เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้มีปริมาณแอลกอฮอล์เกินปริมาณที่กำหนดสตาร์ทรถได้ จัดทำโครงการนำร่องการนำเทคโนโลยีแบบ Section Control มาใช้เพื่อควบคุมความเร็วในพื้นที่ดินแบบ นำเทคโนโลยีในการเตือนผู้ขับขี่เพื่อสนับสนุนการขับขี่ที่ปลอดภัย (Inform) และการบริหารจัดการเหตุการณ์ (Incident) มาใช้ในเส้นทางที่มีความเสี่ยงสูง จัดทำแผนที่นำทาง ITS (Intelligent Transport Systems) ด้านความปลอดภัยทางถนน เป็นต้น

(๖) ส่งเสริมให้มีการสืบสวนเชิงลึกกรณีการเกิดอุบัติเหตุสำคัญ เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินการด้านความปลอดภัยทางถนนให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับสถานการณ์

๔.๔ พัฒนาประสิทธิภาพองค์กรและกลไกการบริหารงานความปลอดภัยทางถนนทุกระดับ

(๑) ใช้กลไกคณะอนุกรรมการในการ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน สรุปภาพรวม และจัดทำข้อเสนอในการดำเนินงาน เพื่อเสนอคณะกรรมการศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนน (ศปถ.) คณะกรรมการนโยบายการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนแห่งชาติ (นปถ.) และคณะรัฐมนตรีพิจารณา

(๒) ศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนนระดับจังหวัด จัดตั้งอนุกรรมการ/คณะทำงานถนนปลอดภัยทำหน้าที่บริหารจัดการถนนในพื้นที่ทุกเส้นทางให้เกิดความปลอดภัย และกำหนดให้มีการประชุมทุกเดือน เพื่อรับทราบสถานการณ์อุบัติเหตุทางถนนและติดตามการปฏิบัติ เพื่อสั่งการแก้ไขต่อไป พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานต่อส่วนกลางทุกระยะ

(๓) พัฒนาระบบติดตามและประเมินผลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างครบวงจร โดยจัดทำตัวชี้วัดร่วม หรือ Joint KPIs ด้านความปลอดภัยทางถนน เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารงานแบบบูรณาการให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

(๔) ให้กำหนดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายเพื่อกำกับติดตามผลสัมฤทธิ์การจัดการจุดเสี่ยงในระดับพื้นที่ และให้ทุกจังหวัดรายงานการจัดการจุดเสี่ยงต่อศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนนเป็นระยะ

(๕) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลและการรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน เช่น สถิติการเกิดอุบัติเหตุ จุดเสี่ยง เป็นต้น โดยให้ศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนนจัดทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่าง ๔ หน่วยงาน คือ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัย จำกัด ในการจัดทำข้อมูล ๓ ฐาน ให้มีประสิทธิภาพและเป็นเอกภาพ

(๖) บูรณาการแผนปฏิบัติการ ทั้งด้านอัตราค่าสิ่ง การกิจ งบประมาณ และการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้เกิดความต่อเนื่องตลอดทั้งปี

(๗) สนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ และส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาการดำเนินการด้านความปลอดภัยทางถนนในทุกมิติ

(๘) แสวงหาโอกาสและความร่วมมือใหม่ๆ รวมถึงการจัดหางบประมาณแหล่งอื่น เพื่อสนับสนุนงานด้านความปลอดภัยทางถนน เช่น การจัดตั้งกองทุนด้านความปลอดภัยทางถนน ให้หน่วยงานเสนอโครงการเพื่อขอสนับสนุนงบประมาณการขอรับการสนับสนุนด้านอุปกรณ์ เทคโนโลยี เป็นต้น

(๙) ปรับปรุง พัฒนากลไกการชดเชยเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุทางถนน เช่น การสร้างกลไกการชดเชยค่าเสียหายที่เกิดจากการขนส่งให้ระยะเวลาในการเรียกร้องสั้นลงสร้างระบบร่วมจ่ายระหว่างบริษัทประกันภัยกับผู้ประกอบการ ทั้งผู้ประกอบการที่มีใบอนุญาตและร่วมบริการ เพื่อสร้างระบบการร่วมรับผิดชอบของผู้ประกอบการเมื่อเกิดอุบัติเหตุ

(๑๐) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนกำหนดแผนงานในการป้องกันและลดอุบัติเหตุ และผู้รับผิดชอบให้มีความชัดเจน พร้อมทั้งสนับสนุนการทำงานของศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนนทุกระดับ

๕. การดำเนินงานตามแนวทางการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี

เพื่อขับเคลื่อนให้การดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรม และมีความต่อเนื่องตลอดทั้งปี ศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนน ได้กำหนดกรอบการดำเนินงานตามภารกิจใน ๕ สาขาหลัก โดยยึดแนวทางการดำเนินงานของแผนปฏิบัติการเพื่อรองรับแผนแม่บทและแผนทศวรรษความปลอดภัยทางถนนภายใต้แนวทางการขับเคลื่อนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี โดยเน้นประเด็นหลัก “ เมา เร็ว รดจักรยานยนต์ ”

๖. กลไกสนับสนุนการดำเนินงาน

๖.๑ ใช้กลไกตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๔ ในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน โดยกำหนดให้คณะกรรมการ/คณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้อง มีการประชุมเป็นระยะ ดังนี้

- การประชุม นปถ. อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
- การประชุม ศปถ. อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
- การประชุมคณะกรรมการฯ แต่ละคณะ อย่างน้อย ๒ - ๓ เดือน/ครั้ง
- การประชุมคณะทำงาน อย่างน้อย ๒ - ๓ เดือน/ครั้ง

๖.๒ ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนระดับจังหวัดและกรุงเทพมหานคร จัดตั้งอนุกรรมการ/คณะทำงานถนนปลอดภัยทำหน้าที่บริหารจัดการถนนในพื้นที่ทุกเส้นทางให้เกิดความปลอดภัย โดยให้มีการดำเนินการ ดังนี้

- การจัดเก็บข้อมูลสถิติการเกิดอุบัติเหตุในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง
- ดำเนินการตามมาตรการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนอย่างจริงจัง
- กำหนดเป้าหมายในการแก้ไขปัญหาจุดเสี่ยง จุดอันตรายให้ชัดเจน เพื่อใช้เป็นกรอบในการ

รายงานผลการดำเนินงาน

- กำหนดให้มีการประชุมทุกเดือนเพื่อรับทราบสถานการณ์อุบัติเหตุทางถนนและติดตามการปฏิบัติ เพื่อสั่งการแก้ไขต่อไป พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานต่อส่วนกลางทุกระยะ

๖.๓ จัดตั้งศูนย์ดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนทั้งในส่วนกลางและระดับพื้นที่ เพื่อบูรณาการการดำเนินงาน ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนให้เกิดความต่อเนื่องตลอดทั้งปี ดังนี้

- ศูนย์อำนวยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนส่วนกลาง
- ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนจังหวัด อำเภอ ท้องถิ่น
- ศูนย์ประสานการปฏิบัติในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน (สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสาขา)
- ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนกรุงเทพมหานคร

๗. การติดตามประเมินผล

ให้คณะกรรมการทุกคณะ ติดตามและรายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามภารกิจภายใต้แนวทางขับเคลื่อนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี ต่อที่ประชุม ศปถ. ทุกระยะ